புதிய ஏற்பாட்டில் சடங்கும் புரிந்து கொள்ளுதலும்

விசுவாசமில்லாமல் தேவனுக்குப் பிரியமாயிருப்பதும் கூடாத காரியம்; ஏனென்றால், தேவனிடத்தில் சேருகின்றவன் அவர் உண்டென்றும், அவர் தம்மைத் தேடுகிறவர்களுக்குப் பலன் அளிக்கிறவரென்றும் விசுவாசிக்க வேண்டும் (எபி. 11:6).

பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ளது போலவே தேவனுடைய சித்தத்திற்கு மனிதரின் பதில்செயலைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற ஐந்து கொள்கைகள் புதிய ஏற்பாட்டில் காணப்படுகின்றன:

(1) தகுதிச் சிறப்பின் செயல்பாடு எதுவுமின்றி ஒரு நபரின் விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் ஆசீர்வாதம் கொடுக்கப்படலாம் (மத். 9:27-30).

(2) கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதலைக் கேட்கின்ற விசுவாசத்தின் அடிப்படையில், அதாவது ஆசீர்வாதத்தைப் பற்றிய புரிந்து கொள்ளுதலோ அல்லது ஆசீர்வாதத்தில் விசுவாசமோ சிறிதும் இல்லாத செயல்பாட்டின் அடிப்படையில் ஆசீர்வாதம் கொடுக்கப்படலாம் (அப். 3:4).

(3) விளைவைச் சாதிக்கத் தூண்டுகின்ற செயல்பாடுடன் கூடிய விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் ஆசீர்வாதம் கொடுக்கப்படலாம். உலகத்தை ஜெயித்தல் (மனித செயல்பாட்டைக் கேட்கின்ற ஒரு விளைவு) என்பது இயேசுவின்மேல் உள்ள விசுவாசத்தின் விளைவாக உள்ளது (1 யோவா. 5:4, 5).

(4) செயல்பாட்டிற்கும் விளைவுக்கும் இடையில் தர்க்க ரீதியான தொடர்பு எதுவும் அறியப்படாத நிலையில், விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த செயல்பாட்டினால் ஆசீர்வாதம் கொடுக்கப்படலாம் (யோவா. 9:1-7).

(5) விசுவாசம் கொண்டுள்ளவர்களுக்கு மாறாக மற்றவர்களுக்கு ஆசீர்வாதம் கொடுக்கப்படலாம் (மத். 9:1-7).

ஆகையால், ஞானஸ்நானம் என்பது மேற்கண்ட ஐந்து கொள்கைகளில் ஏதேனும் ஒன்றினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

விசுவாசமும் கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதலும்

ஒரு கட்டளைக்குக் கண்மூடித்தனமாகக் கீழ்ப்படியும் செயல்

பாடானது, ஆசீர்வாதத்தைத் தேவன் கொடுத்தல் பற்றி தேவன்மீது விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் செயல்படுவதை விட மாறுபட்ட வகையான புரிந்து கொள்ளுதலையும் உணர்வையும் கேட்பதாக உள்ளது. கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதல் என்பது என்ன கட்டளையிடப் பட்டுள்ளது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுதலை மட்டுமே கேட்கின்ற வேளையில், விசுவாசமானது என்ன கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது என்பதோடு கூட ஒரு கட்டளையுடன் இணைந்துள்ள பயன், ஆசீர்வாதம் அல்லது எச்சரிக்கையையும் புரிந்து கொள்ளுதலையும் கேட்கின்றது. ஒரு குறிப்பிட்ட செயல்பாடு ஏன் கேட்கப்படுகிறது, எங்கு அது நிகழ்த்தப்பட முடியும் அல்லது எதிர்பார்க்கும் விளைவுடன் அதற்குள்ள தர்க்க ரீதியான தொடர்பு என்ன போன்றவைகளை விசுவாசம் கொண்ட ஒரு நபர் புரிந்து கொள்ளத் தேவைப்படாதிருக்கலாம். அவர், செயல்பாட்டிற்கு அப்பால் சிலவற்றில் விசுவாசம் கொண்டு கட்டளைக்குச் சரியானபடி பதில்செயல் செய்வதைப் போதுமான அளவு புரிந்து கொள்ளுதல் மட்டுமே தேவையாய் இருக்கலாம். இல்லையென்றால், அந்த செயல்பாடானது கண்மூடித் தனமான கீழ்ப்படிதலாக மட்டுமே இருக்கும். வாக்குத்தத்தத்துடன் கூடிய ஒரு கட்டளையானது வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்ன என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுதலாக மட்டுமின்றி, தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்ததை நிறைவேற்றுவார் என்று அவர்மேல் விசுவாசம் கொள்ளுவதையும் கேட்கின்றது.

ஆபிரகாம் தம் மகனான ஈசாக்கைப் பலிபீடத்தின் மேல் பலி செலுத்தும்படி தேவன் இட்ட கட்டளையானது புரிந்து கொள்ளுதல் தேவைப்படாத விசுவாசத்தின் செயல்பாடாக, கண் மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதலாக மட்டுமே இருந்ததென்று சிலர் மறுத்துரைக்கலாம். இது உண்மையாய் இருப்பதில்லை, ஏனெனில் தேவன் ஆபிரகாமுடன் ஏற்படுத்திக் கொண்ட தம்முடைய உடன்படிக்கையானது ஈசாக்கின் மூலமாக நிறைவேறும் என்று வாக்குத்தத்தம் செய்திருந்தார் (ஆதி. 17:17-19). ஆபிரகாம் இந்த வாக்குத்தத்தத்தைப் புரிந்து கொண்டு, அதில் நம்பிக்கையாய் இருந்தார் (எபி. 11:17-19). ஈசாக்கைக் கொல்லுதல் என்பது வாக்குத்தத்தத்தை ஒன்றுமற்றதாக்குவதாகக் காணப்பட்டிருக்கும்; ஆகையால், அவர் செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்ட செயல்பாடானது அவரது விசுவாசத்தின் சோதனையாக இருந்தது, இது தேவன் ஏற்படுத்திய ஒரு வாக்குத்தத்ததைப் புரிந்து கொண்டதன் அடிப்படையில் ஆனதாயிருந்தது.

விசுவாசம் என்பது ஒரு கட்டளையுடன் இணைந்துள்ள ஆசீர்வாதத்தைப் புரிந்து கொள்ளும்படி கேட்பதுடன், சரியான நோக்கத்திற்காக ஒருவர் செயல்படும்படியும் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றது. கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதலுக்கு இவ்விரண்டுமே தேவையில்லாததாயிருக்கிறது.

புதிய ஏற்பாட்டு உதாரணங்கள்

பேதுருவும் யோவானும் ஆலயத்திற்குள் சென்று கொண்டிருக்கையில், நாற்பது ஆண்டுகளாகச் சப்பாணியாய் இருந்த ஒரு பிச்சைக்காரனைக் கண்டனர் (அப். 3:2; 4:22). இயேசு கிறிஸ்துவின் வல்லமையின் மூலம் அவர்கள் அந்தச் சப்பாணியைக் குணப்படுத்தினர் (அப். 4:10). இந்த நிகழ்வில் கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதலும், விசுவாசத்தின் அடிப்படையிலான பதில்செயலும் அடிப்படையாய் இருந்தன என்பது உறுதி. அந்த மனிதரிடத்தில் பேதுரு, "எங்களை நோக்கிப் பார்!" (அப். 3:4) என்றார். இந்தக் கட்டளைக்கு இணங்குதல் என்பதற்கு அவர்களை நோக்கிப் பார்த்தலுக்கான காரணமோ, வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட ஆசீர்வாதத்தில் விசுவாசமோ, அல்லது ஏற்ற நோக்கமோ எதுவும் தேவைப்பட்டிருந்ததில்லை - கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதல் மட்டுமே தேவைப்பட்டிருந்தது.

உண்மையில், அந்த மனிதர் (சப்பாணி), "... அவர்களிடத்தில் ஏதாகிலும் கிடைக்குமென்று எண்ணி ..." (தாம் இரந்து கேட்ட ஒரு தர்மம், தாராள மனதுடன் தரப்படும் ஒரு நன்கொடையைப் பெறும்படியான எதிர்பார்ப்புடன், அப். 3:5) ஒரு தவறான காரணத்திற்காகவே அவர்களை நோக்கிப் பார்த்தார். இருப்பினும் "எங்களை நோக்கிப் பார்!" என்று பேதுரு கூறிய பொழுது, அம்மனிதர் கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதலுடன் கீழ்ப்படிந்தார்.

இருப்பினும், பேதுரு மற்றும் யோவான் ஆகியோரின் அடுத்த கட்டளையானது கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதலை விட அதிகமானதைக் கேட்டது, ஏனெனில் அது ஒரு ஆசீர்வாதத்தை மறைமுகமாய் உணர்த்தியது மட்டுமின்றி, புரிந்து கொள்ளுதலையும் விசுவாசத்தையும் கேட்டுக் கொண்டது. அந்த மனிதர், தம்மால் நடக்க முடியாது என்பதை அறிந்திருந்தார்; இதை அவர் ஏறக்குறைய நாற்பது ஆண்டுகளாக அறிந்திருந்தார் (அப். 4:22). நடப்பதற்கான ஒரு முயற்சிக்கு கீழ்ப்படிதல் மட்டுமின்றி நடக்கும்படி அவர் கட்டளையிடப்பட்ட நாமமாகிய இயேசுவின் மீது கொண்டுள்ள விசுவாசமும் அவசியமாய் இருந்தது (அப். 3:6).

கட்டளையில் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டது என்ன என்பதை அம்மனிதர் புரிந்து கொண்டிராதிருந்தால், அந்தக் கட்டளையின் மீது கொண்ட விசுவாசத்தில் அவர் செயல்பட்டிருக்க முடியாது. கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதல் மட்டுமே அவரது தெரிவாய் இருந்திருக்கும். இயேசுவின் நாமத்தின் மூலமாக நடக்கக் கூடும் என்ற வாக்குத்தத்தத்தை அவர் புரிந்து கொண்டதால், இயேசுவின் நாமத்தின் மூலமாகத் தாம் நடக்க முடியும் என்று நம்பி அவர் விசுவாசத்தினால் செயல்பட முடிந்தது (அப். 3:16). தேவன் மட்டுமே காணக் கூடியதும், மனிதர் உய்த்துணர மட்டுமே கூடியதுமான இந்த விசுவாசம் அவரைச் செயல்படத் தூண்டியது; தேவன் அவரை இந்த அடிப்படையிலேயே குணமாக்கினார். அவர் இந்த விசுவாசத்தைக் கொண்டிராவிட்டால் தேவன்

அவரைக் குணப்படுத்தியிருக்க மாட்டார். எல்லா அற்புதங்களுக்குமே விசுவாசம் தேவைப்பட்டிருந்ததில்லை, ஆனால் அற்புதம் ஒன்று நிகழ்த்தப்பட வேண்டியுள்ளது என்பதைப் புரிந்து கொண்டிருந்தும், ஒரு நபர் விசுவாசத்தில் குறைவு படும்போது, அற்புதம் நிகழ்த்தப்படாதிருந்தது (மத். 13:58).

விளைவில் விசுவாசம்

பழைய மற்றும் புதிய ஏற்பாடுகள் இரண்டிலும், தேவனுடைய வல்லமையிலும், வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட அவருடைய ஆசீர்வாதத்திலும் உள்ள விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் தேவன் ஒரு ஆசீர்வாதத்தை வாக்குத்தத்தம் செய்த பொழுது, அவர் அந்த ஆசீர்வாதத்தைக் கொடுக்கும் முன்பு விசுவாசமும் சரியான பதில்செயலும் அவசியமாய் இருந்தன.

இயேசுவின் சொந்த ஊர்ப் பகுதிகளில் அவர், மக்களின் அவிசுவாசத்தினிமித்தம் அநேக அற்புதங்களைச் செய்யவில்லை (மத். 13:58). மக்கள் அவரது கட்டளைகளுக்கு சரீரப் பிரகாரமாகக் கீழ்ப்படிந்த போதிலும், அவர்களின் அவிசுவாசத்தின் காரணமாக அற்புதங்கள் நிகழ்த்தப்படவில்லை என்றே இது அர்த்தமாக வேண்டும். சில நிகழ்ச்சிகளில், வியாதிக்காரர்கள் இயேசுவின் மீது கொண்டிருந்த விசுவாசத்தினால் அவர்கள் பகுதியில் செயல்பாடு எதுவுமின்றியும் கூட இயேசு அவர்களைக் குணப்படுத்தினார் (மத். 9:27-29). மற்றவர்களிடத்திலோ, அவர்களைக் குணப்படுத்தும் முன்பு அவர்களிடத்தில் செயல்பாட்டைக் கேட்டார் (யோவா. 9:1-7), மற்றும் அவர் இன்னும் மற்றவர்களை அவர்களின் அன்புக்குரியவர்களுடைய விசுவாசத்தின் காரணமாகக் குணமாக்கினார் (மத். 9:1-7).

விசுவாசத்தின் அடிப்படையிலும் சரியான பதில்செயலின் அடிப்படையிலும் தரப்படுகின்ற ஒரு ஆசீர்வாதமானது கீழ்ப்படிதலை மட்டுமின்றி, புரிந்து கொள்ளப்பட்ட வாக்குத்தத்தத்தை தேவன் நிறைவேற்றுவார் என்ற விசுவாசத்தையும் கேட்கின்றது. இது உண்மையாய் இருப்பதில்லை என்றால், விசுவாசம் அவசியமில்லை, ஏனெனில் தேவன் எதை வாக்குத்தத்தம் செய்துள்ளார் என்பதை ஒரு நபர் புரிந்து கொண்டிருக்கவில்லையென்றால், தேவன் தம்முடைய வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்றுவார் என்று அவர் எவ்விதம் விசுவாசம் கொள்ள முடியும்? பவுலின் கூற்றுப்படி, "தேவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணினதை நிறைவேற்ற வல்லவராயிருக்கிறாரென்று" (ரோமர் 4:20, 21) ஆபிரகாம் முழு நிச்சயமாக நம்பினார். விசுவாசமானது கீழ்ப்படிதலை மட்டுமின்றி, தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்துள்ளதை நிறைவேற்றச் சித்தமுள்ளவராய் இருக்கிறார் என்ற உறுதிப்பாடு கொள்ளுதலையும் உள்ளடக்கியிருக்கின்றது (மத். 9:28ஐக் காணவும்).

கருத்து, நோக்கம் மற்றும் செயல்பாடு

சரியான கருத்து மற்றும் நோக்கத்துடன் சரியான செயல்பாடும் இணைந்திருக்க வேண்டும் என்று இயேசுவும் அப்போஸ்தலர்களும் தெளிவாகப் போதித்தனர். சரியான செயல்பாடோ அல்லது ஏற்ற நோக்கம் அல்லது கருத்தோ தன்னிலே தேவனுக்கு ஏற்புடையதல்ல.

நீதியுள்ள செயல்பாடுகள்

தவறான நோக்கத்திற்காக நீதியுள்ள செயல்பாடுகள் தேவனிடமிருந்து வெகுமதி பெறுவதில்லையென்று இயேசு போதித்தார். "மனுஷர் காண வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு முன்பாக உங்கள் தர்மத்தைச் செய்யாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்கள்; செய்தால், பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவினிடத்தில் உங்களுக்குப் பங்கில்லை'' என்று அவர் உரைத்தார் (மத். 6:1); நீதியுள்ள செயல்களைச் செய்வதென்பது தேவனால் விரும்பப்படுகின்றது (அப். 10:35); இருப்பினும், சரியான கருத்து அல்லது நோக்கமின்றி நீதியுள்ள செயல்பாடுகளைச் செய்வதென்பது தேவனுக்கு ஏற்புடையதல்ல. அவர் செயல்பாட்டில் எவ்வளவு ஆர்வமுடையவராக இருக்கின்றாரோ அவ்வளவுக்கு கருத்து மற்றும் நோக்கம் ஆகியவற்றிலும் ஆர்வமுடையவராய் இருக்கின்றார்.

உபத்திரவத்தைச் சகித்தல். சரியான காரணத்திற்காக ஒருவர் உபத்திரவப்படுத்தப்பட்டால், அப்படிப்பட்ட உபத்திரவமானது தேவனுக்கு ஏற்புடையதாக உள்ளது (மத். 5:10). மனிதர்களிடத்திலிருந்து புகழ்ச்சியைப் பெறுவதற்காகச் சிலர் உபத்திரவத்தைத் தேடிக் கொள்கின்றனர், ஆனால் தவறான நோக்கத்திற்காக ஒருவர் தமது சரீரத்தையே சுடக் கொடுத்தாலும், அது பயனொன்றையும் அவருக்குத் தராது (1 கொரி. 13:3). தேவன் செயலில் ஆர்வம் உடையவராய் இருப்பது போலவே நோக்கத்திலும் ஆர்வம் உடையவராய் இருக்கின்றார்.

கொடுத்தல். தேவனைப் பின்பற்றுபவர்கள் ஏழைகளுக்கு உதவ வேண்டும் என்று அவர் கட்டளையிட்டுள்ளார் (கலா. 2:10). தவறான நோக்கத்திற்காகக் கொடுப்பவர்கள் ஏழைக்கு உதவி செய்யலாம், ஆனால் அவர்கள் தேவனிடமிருந்து வெகுமதி பெற மாட்டார்கள் (மத். 6:2-4; 1 கொரி. 13:3).

"வாங்குகிறதைப் பார்க்கிலும் கொடுக்கிறதே பாக்கியம்" என்று இயேசு கூறியதாகப் பவுல் மேற்கோள் காட்டினார் (அப். 20:35). கொடுக்கிறவராகிய தேவனைப் போலவும் (யோவா. 3:16) அவரது குமாரனும் கொடுக்கிறவருமாய் இருக்கின்றவரும் நமது எடுத்துக்காட்டானவரைப் போலவும் (கலா. 2:20) ஆவதற்குக் கொடுத்தல் என்பது ஒரு கிறிஸ்தவரின் அடிப்படைப் பதில்செயலாய் இருக்கின்றது. தேவன் கட்டளை யிட்டுள்ளதால் "விசனமாக அல்லது கட்டாயத்தின் கீழ்'' கொடுப்பதை தேவன் விரும்புகின்றதில்லை (2 கொரி. 9:7). ஒரு செயல்பாட்டில் ஈடுபடுபவரின் பகுதியில் அச்செயல்பாடானது சரியான நோக்கத்துடன் இணைந்திருக்கவில்லையென்றால் அது தேவனுடைய பார்வையில்

வெறுமையான மற்றும் பொய்யான செயல்பாடாக இருக்கின்றது.

ஜெபமும் உபவாசமும். ஜெபித்து மற்றும் உபவாசிப்பவர்கள் சரியான நோக்கம் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று தேவன் எதிர்பார்க்கின்றார் (மத். 6:5-7; 16:18). மனிதர்களால் காணப்படுவதற்காகச் செய்யப்படும் ஜெபத்தையும் உபவாசத்தையும் தேவன் புறக்கணிக்கின்றார் (மத். 6:5-7). சரியான நோக்கமற்ற செயல்பாடானது தேவனுக்கு ஏற்புடையதல்ல.

போதித்தல். தேவனைப் பின்பற்றுபவர்கள் மற்றவர்களுக்குப் போதிக்க வேண்டும் என்று அவர் எதிர்பார்க்கின்றார் (2 தீமோ. 2:2). சரியான நோக்கமற்றவர்களால் கூடச் செய்யப்படும் மிகச் சரியான போதனையும் கூட அவருக்கு ஏற்புடையதாக இருந்தாலும் (பிலி. 1:15-18), சரியான நோக்கமின்றி சரியானதைப் போதிக்கின்றவர் தேவனுக்குப் பிரியமற்றவராக இருக்கின்றார் (1 கொரி. 9:16, 17). செயல்பாடு சரியானதாக இருக்கலாம், ஆனால் நோக்கம் தவறானதாக இருந்தால், செயல்பாடானது தேவனுக்கு ஏற்புடையதாயிருப்பதில்லை.

பாடுதல். பாடுதல் என்பது தேவனுடைய கட்டளையாக உள்ளது (எபே. 5:19; கொலோ. 3:16); இருப்பினும், தேவன் பாடக் கட்டளையிட்டார் என்பதால் மட்டும் பாடுதல் போதுமானதாக இருப்பதில்லை. பாடுதல் என்பது இருதயத்திலிருந்து கர்த்தருக்குப் பாடும் இன்னிசையாய் இருக்க வேண்டும் என்றும் தேவனுக்கு தேவைப்படுகின்றது (எபே. 5:19). பாடுதல் என்ற செயல் தேவனுக்கு ஏற்புடையதாயிருப்பதற்கு சரியான நோக்கமும் கருத்தும் கூட இருக்க வேண்டும்.

கர்த்தரின் பந்தி. கர்த்தருடைய பந்தி என்பது தேவனுடைய இன்னொரு கட்டளையாக உள்ளது (1 கொரி. 11:23-26). கர்த்தருடைய பந்தியில் புசித்துக் குடிக்கும் கிறிஸ்தவரிடத்தில் நாம், "இதை நீங்கள் எதற்காகச் செய்கின்றீர்கள்?" என்று கேட்க முடியும்.

அவர், "அப்பத்தில் புசித்து திராட்ச ரசத்தில் பானம் பண்ண வேண்டும் என்று தேவன் எனக்குக் கட்டளையிட்டுள்ளார்" என்று பதில் கூறலாம்.

நாம், "நீங்கள் புசிப்பது மற்றும் குடிப்பதன் நோக்கம் என்ன?" என்று கேட்கலாம்.

"தேவன் என்னைப் புசிக்கும்படியும் குடிக்கும்படியும் கட்டளையிட்டுள்ளார்" என்பது பதிலாய் இருக்க முடியும்.

பிறகு நாம், "புசித்தல் மற்றும் குடித்தலுக்கு நோக்கம் ஒன்றும் இருப்பதில்லையா?" என்று கேட்கலாம்.

"எனக்கு நோக்கத்தைப் பற்றித் தெரியாது. எனக்குத் தெரிந்ததெல்லாம், தேவன் இதைக் கட்டளையிட்டார், எனவே நான் இதைச் செய்கின்றேன் என்பதுதான்" என்று பதிலளிக்கப்படக் கூடும்.

இப்படிப்பட்ட செயலானது, அப்பம் இயேசுவின் சரீரம் ஆகியவற்றிற்கிடையிலும், திராட்சரசம் இயேசுவின் இரத்தம் ஆகியவற்றிற்கிடையிலும் உள்ள உறவைப் புரிந்து கொள்ளாத நிலையில் கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதலாகவே இருக்கும்.

செயல்பாடு சரியானதாக இருக்கலாம். ஆனால் நோக்கமும் கருத்தும் தவறானதாக இருக்கும். செயல்பாடு தன்னிலே போதுமானதல்ல,

ஏனெனில் தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதற்கு, செயல்பாட்டைப் போலவே நோக்கமும் கருத்தும் மிகச் சரியானதாக இருக்க வேண்டும் (1 கொரி. 11:27-31).

கருத்தும் நோக்கமும்

பல விஷயங்களில் செயல்பாடு சரியானதா தவறானதா என்பதை அதன் நோக்கமே தீர்மானிக்கின்றது. சில விஷயங்கள் கருத்து தவறானதாயிருந்தால் மட்டுமே தவறானதாக இருக்கின்றன; விபசாரம் அல்லது மதுபானம் அருந்துதல் போன்ற மற்ற செயல்கள், கருத்து எதுவாயிருந்தாலும் தன்னிலேதானே பாவம் நிறைந்தவைகளாய் உள்ளன.

"... ஒரு ஸ்திரீயை இச்சையோடு பார்க்கிற எவனும் தன் இருதயத்தில் அவளோடே விபசாரஞ் செய்தாயிற்று" (மத். 5:28) என்று இயேசு கூறினார். ஒரு பெண்ணைப் பார்த்தல் என்பது இருதயத்தில் விபசாரம் என்று இயேசு கூறவில்லை, ஏனெனில் தவறான நோக்கத்தை உள்ளடக்காத பார்வை யானது இருதயத்தில் விபசாரம் அல்ல. ஒரு பெண்ணின் மீது காம உணர்வு கொண்டோ அல்லது அவளிடத்தில் பாலியல் இன்பம் அனுபவிக்கும் நோக்குடனோ அவளைப் பார்ப்பவன் தன் இருதயத்தில் அவளுடன் விபசாரம் செய்தவன் ஆகின்றான். பார்க்கும் செயல் என்பது சரியானதோ அல்லது தவறானதோ அல்ல. அதன் நோக்கம்தான் வேறுபாட்டை ஏற்படுத்துகின்றது.

பெரும்பான்மையான செயல்கள் அவைகளில் ஈடுபட்டுள்ள நபரின் நோக்கத்தைக் கொண்டுதான் சரியானவைகளாகவோ அல்லது தவறானவைகளாகவோ இருக்கின்றன. தேவன் கட்டளையிட்டுள்ளதைச் செய்வதினால் அவருக்குக் கீழ்ப்படிதல் என்பது முக்கியமானதாக உள்ளது, ஆனால் அப்படிப்பட்ட கீழ்ப்படிதல் மட்டும் போதுமானதல்ல. சரியான நோக்கத்திற்கான கீழ்ப்படிதலை மட்டுமே தேவன் ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றார்.

முடிவுரை

விசுவாசத்தின் அடிப்படையிலான எந்த ஒரு செயல்பாடும் சரியான புரிந்து கொள்ளுதல், கருத்து மற்றும் நோக்கத்துடன் இணைந்திருக்க வேண்டும் என்று தேவன் புதிய ஏற்பாட்டில் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றார். சரியான புரிந்து கொள்ளுதல் மற்றும் நோக்கத்தின் அடிப்படையிலான செயல்பாட்டைத் தேவன் வற்புறுத்தவில்லையென்றால், அவர் ஆசீர்வாதத்தின் மீதுள்ள விசுவாசத்தினால் ஆன செயல்பாட்டையல்ல ஆனால் கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதலையே கேட்கின்றார் என்று ஆகின்றது. கீழ்ப்படிதலுள்ள விசுவாசமே (ரோமர் 1:5; எபே. 2:8; எபி. 5:9) இரட்சிப்பின் அடிப்படையாக உள்ளது, இது தேவனுடைய வாக்குத் தத்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளுதலையும் விசுவாசத்தையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், கீழ்ப்படிதலானது தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தின் மீதுள்ள விசுவாசத்தின் செயல்பாடாக இல்லாமல்

கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதலின் செயல்பாடாகவே இருக்கும். சரியான புரிந்து கொள்ளுதல், கருத்து மற்றும் நோக்கம் ஆகியவைகள் அற்ற கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதலின் செயல்பாடுகள் தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படக் கூடியவைகள் என்று நம்புகின்றவர்கள், இப்படிப்பட்ட செயல்பாடுகள் இரட்சிப்பைக் கொண்டு வரமுடியும் என்று யூகிப்பதற்கு முன், புதிய ஏற்பாட்டில் இதன் செயல் விளைவுக்கான எடுத்துக்காட்டுகள் அல்லது கூற்றுக்களைக் கண்டறிய வேண்டும்.

விசுவாசத்தின் கொள்கையில் பின்வருபவை அடங்கியுள்ளன:

(1) வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்ன என்பதை ஒருவர் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். விசுவாசமானது புரிந்து கொள்ளுதலை மறைமுகமாய் உணர்த்தும் கருத்தான தேவனுடைய வசனத்தைக் கேள்விப்படுதலின் அடிப்படையிலேயே உள்ளது (ரோமர் 10:17).

(2) தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்துள்ளதை நிறைவேற்ற வல்லவராய் இருக்கிறார் என்று ஒருவர் விசுவாசிக்க வேண்டும். ஆபிரகாம், “தேவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணினதை நிறைவேற்ற வல்லவராயிருக்கிறாரென்று முழு நிச்சயமாய் நம்பி”(ரோமர் 4:21)யிருந்தார் என்று பவுல் எழுதினார்.

(3) வாக்குத்தத்தம் செய்தவர் உண்மையுள்ளவர் என்று ஒருவர் கருத வேண்டும். தேவன்மீது சாராள் கொண்ட விசுவாசத்தைப் பற்றி, “... வாக்குத்தத்தம் பண்ணினவர் உண்மையுள்ளவரென்றெண்ணி”னாள் (எபி. 11:11) என்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

(4) கேட்கப்படும் செயல்பாட்டிற்கும் விரும்பப்படும் பலனுக்கும் இடையில் தர்க்கரீதியான தொடர்பு எதுவும் இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்று கேட்கப்படுவதில்லை. இஸ்ரவேல் மக்கள் தங்கள் செயல் பாட்டிற்கும் எரிகோவின் மதில்கள் விழுதலுக்கும் இடையில் தர்க்கரீதியான தொடர்பு எதையும் யூகித்துணர முடியாதிருந்தனர்; தேவன்மீது தாங்கள் கொண்டிருந்த விசுவாசத்தினால் அவர்கள் அணிவகுத்துச் சென்று, உரத்த சத்தமிட்டு, எக்காளங்களை ஊதினர். அவர்கள் தரிசித்து நடவாமல், தேவன்மீது விசுவாசத்தினால் நடந்தனர் (எபி. 11:30; 2 கொரி. 5:6).

(5) சுய நிறைவேற்றுகையில் அல்ல, தேவன் நிறைவேற்றுவது எதுவோ அதிலேயே விசுவாசம் வைக்கப்படுகின்றது. தேவன் தாம் வாக்குத்தத்தம் பண்ணினதை நிறைவேற்ற வல்லவராய் இருக்கிறார் என்று ஆபிரகாம் விசுவாசித்தார் (ரோமர் 4:21). எரிகோவைச் சுற்றி அணிவகுத்துச் சென்ற வர்கள் தங்கள் திறமையில் அல்ல தேவனுடைய வல்லமையினாலேயே அந்த நகரின் மதில்கள் இடித்துத் தள்ளப்படும் என்று விசுவாசித்தனர். தேவன் ஒரு கட்டளையைக் கொடுத்து, விரும்பிய விளைவுகளை நிறைவேற்றும் செயல்பாட்டிற்கு ஒரு மனிதரை அவரின் விசுவாசமானது தூண்டக் கேட்கும் நிலையில் விதிவிலக்குகள் இருக்கின்றன. நோவா தமது வீட்டாரைக் காத்துக் கொள்வதற்குப் பேழையைக் கட்டியது இப்படிப்பட்ட ஒரு விதிவிலக்காகும் (எபி. 11:7).

(6) தேவன் தம்முடைய வாக்குத்தத்தத்தை எவ்விதம் நிறைவேற்றுவார் என்பதை ஒருவர் அறியாதிருப்பினும், அவரது விசுவாசமானது தேவன் வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்றுவார் என்ற அவரது வல்லமையை

விசுவாசமானது ஏற்றுக் கொள்ளும். எடுத்துக்காட்டாக, தேவன் திரளான மக்கள் கூட்டத்தை ஆபிரகாமின் மகன் மூலமாக பெருகச் செய்வதாக வாக்குத்தத்தம் செய்திருந்தார், ஆபிரகாம் அந்த மகனையே பலி செலுத்தச் சித்தமானார் (எபி. 11:17-19). தேவன் அதை (தம்முடைய வாக்குத் தத்தத்தை) எவ்விதம் நிறைவேற்றுவார் என்று ஆபிரகாம் அறியாதிருந்தார், ஆனால் தேவன் அதை நிறைவேற்றுவார் என்று ஆபிரகாம் விசுவாசித் திருந்தார். தேவன் தம்முடைய வாக்குத்தத்தத்தைக் காத்துக் கொள்வார் என்று அவரில் விசுவாசம் கொண்ட ஆபிரகாம் தேவனுடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்தார்.

(7) விசுவாசமானது கண்மூடித்தன நியமமான கீழ்ப்படிதலுக்கும் அப்பால் கடந்து செல்லுகின்றது. கேட்கப்படுவதை மனிதர் செய்தால், தேவன் தாம் வாக்குத்தத்தம் செய்ததைச் செய்து முடிப்பார் என்ற நம்பிக்கையை தேவன் மீது வைக்கும்படி விசுவாசம் கேட்கின்றது.

விசுவாசமில்லாமல் தேவனுக்குப் பிரியமாய் இருப்பது கூடாத காரியம் (எபி. 11:6). தேவனைப் பிரியப்படுத்துகின்றவர்களிடத்தில் தேவன் செயல்படும் விசுவாசத்தைக் கேட்கின்றார். ஏனென்றால், விசுவாசம் கொண்ட ஒருவர், தேவன் செய்வதாக வாக்குத்தத்தம் செய்துள்ளதைச் செய்து நிறைவேற்றுவார் என்று நம்புகின்றார்.

தேவன் இருக்கின்றார் என்று ஒப்புக் கொள்வதை விட அதிகமானதை தேவனிடத்தில் கொண்டுள்ள விசுவாசம் உள்ளடக்கியிருக்கின்றது. தேவன் தம்முடைய சித்தத்தைச் செய்யத் தேடுகிறவர்களுக்குப் பலனளிக்கின்றார் (எபி. 11:6) என்ற நம்பிக்கையைத் தேவன் கேட்கின்றார். ஒருவர் தாம் செயல்பட்டால் தேவன் கொடுக்கும் பலனைப் புரிந்து கொண்டிராவிட்டால், அவர் தம் செயல்பாட்டிற்குத் தேவன் பலன் அளிப்பார் என்ற விசுவாசத்தினால் செயல்பட முடியாது. ஒருவர் வாக்குத்தத்தம் ஒன்றிற்குக் கீழ்ப்படிய முடியாது, ஆனால் தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்துள்ளதைப் பெற்றுக் கொள்ளும் விசுவாசத்துடன் ஒருவர் செயல்பட முடியும்.

கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதல் அல்லது வெறுமையான சடங்காச்சாரம் என்பவற்றிற்கு அப்பால் கடந்து செல்லும்படியாக ஞானஸ்நானமானது அட்டவணைப் படுத்தப்பட்டுள்ள ஐந்து வகைகளில் ஒன்றில் (எண் 4) மட்டுமே வகைப்படுத்தப்பட முடியும். ஞானஸ்நானம் என்பது தேவனால் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஒரு ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவதற்காக விசுவாசத்தின் செயல்பாடாக உள்ளது, இது செயலற்ற விசுவாசம் அல்ல, கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதல் அல்ல, விளைவைச் சாதிப்பதற்காகச் செயலைத் தூண்டும் விசுவாசம் அல்ல மற்றும் இது மற்றவர்களின் விசுவாசமும் அல்ல. பிற்பாடு (இப்புத்தகத்தின் பிற்பகுதியில்) தரப்படப் போகின்ற ஞானஸ்நானம் பற்றிய பவுலின் கலந்துரையாடலானது ஞானஸ்நானம் என்பது கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதலைக் காட்டிலும் மேலானது என்று விவரிக்கின்றது.

தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்துள்ள ஆசீர்வாதத்தை முயன்று பெறுதலை அல்ல ஆனால் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தமான

ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவதற்காக விசுவாசத்தினால் செயல்படுதலின் தகுதிகளிலேதான் ஞானஸ்நானமானது பொருந்துகின்றது. ஞானஸ்நானத்திற்கும் பாவமன்னிப்பிற்கும் இடையில் தர்க்கரீதியான தொடர்பெதுவும் கண்டறிய முடியாது என்றாலும், கர்த்தருடைய பந்தியில் உள்ளது போல, ஒரு தொடர்பானது ஞானஸ்நானம் மற்றும் இயேசுவின் மீட்புச் செயல் ஆகியவற்றிற்கு இடையில் இருப்பது பற்றிய புரிந்து கொள்ளுதல் இருக்க வேண்டும். கர்த்தருடைய பந்தியில் ஒருவர் புளியாத அப்பத்தைப் புசித்து, பாத்திரத்தில் பானம் பண்ணுவதில் ஆவிக்குரிய கருத்தில் இயேசுவின் சரீரத்திலும் இரத்தத்திலும் பங்கேற்கின்றார் (1 கொரி. 10:16; 11:23-26). ஞானஸ்நானத்தில் ஒருவர் தமக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்ட உபதேச சட்டத்திற்கு மனப்பூர்வமாய்க் கீழ்ப்படியும் பொழுது (ரோமர் 6:4-6, 17, 18; கொலோ. 2:12), இயேசுவின் மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றில் பங்கேற்கின்றார். இப்படிப்பட்ட ஒரு புரிந்து கொள்ளுதலும் ஆவிக்குரிய ஈடுபாடும் இல்லாத பொழுது கர்த்தருடைய பந்தி மற்றும் ஞானஸ்நானம் ஆகிய இரண்டுமே கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதலின் வெற்றுச் சடங்குகளாகின்றன.

ஞானஸ்நானத்திற்குப் பாவங்களை மன்னிக்கும் உள்ளான வல்லமை கிடையாது. இது, ஞானஸ்நானத்திற்குக் கீழ்ப்படியும் ஒருவர் தமது பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுவதற்கு, சாதிப்பதற்கான தனது சுயதிறமையின் மீதல்ல, ஞானஸ்நானம் கொடுப்பவர் மீதல்ல, தண்ணீரில் அல்ல ஆனால் இயேசுவின் இரத்தத்தின் மீதே விசுவாசம் கொள்ள வேண்டும் என்று அர்த்தப்படுத்த வேண்டும் (அப். 2:38). ஞானஸ்நானத்திற்கும், இயேசுவின் இரத்தத்திற்கும், பாவமன்னிப்புக்கும் தேவன் ஏற்படுத்திய உறவை ஒருவர் புரிந்து கொள்ளாதிருந்தால் அவர் தாம் ஞானஸ்நானம் பெறும் பொழுது இரட்சிக்கும் விசுவாசம் கொண்டிருக்கச் சாத்தியம் இல்லை. ஞானஸ்நானத்தை, இயேசுவின் சுத்திகரிக்கும் இரத்தத்தின் மீதுள்ள விசுவாசத்திலிருந்து பிரிக்கின்ற போதனை எதுவும் ஞானஸ்நானத்தை அவரது இரத்தத்தின் மீது விசுவாசமற்ற ஒரு வெற்றுச் சடங்காச்சாரம் ஆக்குகின்றது.

சில செயல்பாடுகள் தங்களிலேயே தவறானவைகளாய் உள்ளன (அதாவது, விபசாரம் போன்றவை) மற்றும் சில செயல்பாடுகள் அவைகளுடன் தொடர்புள்ள நோக்கத்தினால் சரியானவைகளாக அல்லது தவறானவைகளாக உள்ளன (அதாவது, ஒரு மனிதர் ஒரு பெண்ணைப் பார்த்தல் போன்றவை). ஞானஸ்நானத்தைச் சரியானதாக அல்லது தவறானதாக ஆக்கக் கூடிய எதுவும் அந்தச் செயலில் உள்ளாக இருப்பதில்லை; ஆகையால், அந்தச் செயல்பாட்டுடன் தொடர்புள்ள விசுவாசம் மற்றும் நோக்கம் ஆகியவற்றால் மாத்திரமே அது ஏற்புடையதாக அல்லது ஏற்கப்படாததாக ஆக முடியும்.